

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTE

IN BUCUREȘTI: La casa Administrației
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN STREINĂTATE: La toate oficiile pos-
tale din Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

GRIGORE VENTURA
Prim-redactor responsabil

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIA
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia
LA PARIS: Se găsește jurnalul cu 45 Cen-
timerul, la Kioscul din rue Montmartre 44
Boulevardul St. Germain No. 84.

50 BANI UN NUMER VECHIU

REDACȚIA SI ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

TACEREA VIZIRULUI

UN PROGRAM COLECTIVIST

ATENTATUL
DE LA
OPERA COMICA
NUOII EPISCOPI

INTREVEDEREA DE LA COLONIA

O VIZITA D-LUI OROVEANU

UN TINER BATRIN

TACEREA VIZIRULUI

Qu'a donc notre sultan, le vizir des armées?
(V. Hugo)

Tăcerea în care s'a învăluit șeful
colectivității cu ocaziunea discuțiu-
nei răspunsului la Mesagiul, e un
fapt unic în analele parlamentare.

În adevăr e mai mult de cât stră-
niu ca primul ministru, reprezentan-
tul guvernului, firma politică a
unui regim, să asiste în timp de 10
zile la o discuțiune atât de impor-
tantă ca aceea a răspunsului Came-
rilor către Suveran, se asculte un
șir de discursuri pline de imputări,
de acuzații bazate pe fapte netăgă-
dite, și el se nu deschiză gura spre
a răspunde.

Era de așteptat ca să se dea a-
cestei atitudine diferite înțelesuri
și interpretări.

Unii au crezut că d. Ion Brătianu
a voit să evite d'a se rosti în pri-
vința chestiunilor esteriore, spre a
nu da loc la o discuțiune, în care ar
fi fost pus în pozițiune d'a da oare
care explicațiuni, asupra atitudinii
ce va adopta o Românie.

Alții ziceau că primul-ministru a
voit să dea Regelui o nouă probă de
puterea de care dispune în Parla-
ment, arătând-i că influența pe care
o exercită, e atât de mare, în cât nici
n'are nevoie d'a vorbi sau d'a inter-
veni în discuție, pentru a obține vo-
turile pe care le vorește.

În or care din aceste presupu-
neri n'am pune, și dacă am admite
chiar că ele sunt întemeiate, pur-
tarea d-lui Ion Brătianu nu se poate
explica din punctul de vedere consti-
tuțional și parlamentar. Ea este fără
precedente în toate țările ce se bu-
cură de sistemul reprezentativ și in-
dică că primul-ministru disprețu-
iește Camerele sale și nici nu mai
crede necesar d'a salva măcar apar-
tența parlamentarismului.

Ceea ce mărește încă însemnăta-
tea faptului, este momentul în care
el se produce. Atât în politica interioară
cât și în cea esteriore s'au
produs în timpul vacanțelor parla-
mentare, evenimente de mare impor-
tanță.

Ori-cine își amintește că în ulti-
mele zile ale sesiunii trecute, d. Ion
Brătianu a cerut amânarea discuțiu-
nei asupra convențiunii consulare
cu Germania, pentru a obține unele
modificări de la Berlin.

Au trecut 6 luni d'atunci, Parla-
mentul se deschide din nou și acelaș
șef de guvern nu găsește nimic de
zis, asupra acestei chestiuni capitale,
care a agitat toată țara.

S'au produs fapte grave ca omo-
rul de la Vâlcea, neorânduiele de la
Teleorman, sălbătăciile săvârșite con-
tra redacțiilor și ziarelor independen-
te și prim-ministru responsabil

al unei țări constituționale face în
fața Parlamentului, când aceste fap-
te sunt aduse la tribună de oratorii
oposițiunei.

S'au făcut alegeri comunale în
toată țara. Ele au dat loc la o agi-
tațiune mare.

Lupta a fost crâncenă; secretul
votului a fost violat, bătăușii au in-
tervenit, sângele a curs și șeful ca-
binetului nici nu crede necesar d'a lua
cuvântul, când aceste fapte sunt a-
duse la cunoștința Suveranului cu
ocasiunea discuțiunii adresei.

S'au încheiat convențiuni de co-
merciu provisorie cu mai multe
State, s'a încins o luptă vamală cu
vecinii puternici, s'au emis 65 de mi-
lioane rentă, țara suferă, comerțul
e paralizat și reprezentantul firmei
guvernamentale, nu găsește un cu-
vânt de zis, în privința tuturilor acestor
cestiuni, cari ating interese din
cele mai vitale ale națiunii.

În fine situațiunea esteriore e din
cele mai critice.

Fie-care zi ne aduce știri cari arată
că un conflict între puterile cele
mari se apropie. E incontestabil că
România va fi chemată a juca un
rol însemnat în mijlocul evenimen-
telor ce se anunță. În toate Parla-
mentele Europei, chestiunea exteri-
oară e pusă pe tapet, pretutindeni
ministrii dau explicațiuni în privința
atitudinii guvernului în fața com-
plicațiilor ce se pot ivi; în unele
parlamente se pomenește chiar de
Statul român și se fac destăinuirii
grave în privința unor legăminte, pe
cari le ar avea guvernul nostru cu
unele puteri în vederea unui război.
Senatorii și deputații oposițiunei ridi-
că chestiunea cu ocaziunea desba-
terilor adresei, și primul-ministru,
conducătorul politicii generale a Sta-
tului, singurul care are răspunderea
situațiunii, el care a contractat legă-
minte de care se vorbește, tace.

Își poate oare cine-va închipui un
mai mare dispreț pentru puterea le-
guitoare, pentru țară?

Ni se va obiecta că cei-l-alți mi-
nistri s'au însărcinat a răspunde.

Să știe ce valoare au declarați-
unile ministrilor d-lui Brătianu. Țara
și streinătatea îi consideră, cu drept
cuvânt, ca niște instrumente oarbe
cari n'au nici o însemnătate în ce
privește direcțiunea afacerilor pu-
bliche interne și externe. Tot ce spun
ei nu are prin urmare nici o însemnă-
tate, nu obligă pe guvern, nu aco-
pere răspunderea sa.

Prin tăcerea sa, d-l Ion Brătianu
a complectat dar sistemul său dic-
tatorial d'a governa.

Pe lângă un rege iresponsabil, a-
vem astăzi un vice rege tot atât de
iresponsabil.

El tace și face!

G. V.

DEPESELE AGENTIEI „Havas”

Paris, 24 Decembrie.
Le Temps și alte ziare desmint știrile a-
larmătoare ce au circulat în ultimele zile.
Ele constată că nici Franța, nici Germa-
nia nu voiesc rebelul.

Paris, 24 Decembrie.
Contrariu primilor indicațiuni venite
din Germania deputațiunea bulgărească
n'a plecat spre Paris, din cauză că zăpe-
zile au întrerupt comunicațiile.

Colonia, 24 Decembrie.
Deputațiunea bulgărească s'a întâlnit
er la Colonia cu prințul de Battenberg,
care venea de la Londra. D. Stoiloff însoși
pe prinț până la Darmstadt.

Astăzi s'a întors la Colonia și a plecat
împreună cu colegii săi direc la Londra.

Berlin, 24 Decembrie.
Post declară fără temei știrea colpor-

tață de mai multe ziare, ce spuneau că
Germania ar fi făcut propunerii Austriei în
privința Bulgariei. Germania nu se preo-
cupă de Bulgaria, căci n'are în ea nici un
interes.

Berlin, 24 Decembrie.

Gazeta Germaniei de Nord caracterizează
de deșăartă și aventuroasă, știrea dată de
câte-va ziare berlineze, ce spuneau că ata-
șatul militar german la St. Petersburg ar
fi fost omorât de către Țar printr'o lovi-
tură de pistol.

UN PROGRAM COLECTIVIST

D. Sarcey a scris o carte intitulată:
Le mot et la chose.

Prințul Dim. Ghika și d. Eug. Stă-
tescu în colaborație au făcut aceeași
lucrare, potrivit o colectivității.

D. Eug. Stătescu a inventat cuvântul
Colectivitate.

Prințul Dim. Ghika a întrerupt acest
cuvânt.

Cu prilejul răspunsului la Mesagiul
Tronului, Prințul Dim. Ghika a luat în
două rânduri cuvântul în Senat spre a
schia programul colectivist.

Acest program e întreg coprins în
următoarea declarațiune:

«Sunt conservator» a zis Beizadea
adresându-se către oposițiune, — «sunt
guvernamental» a adaus imediat Lu-
minăția sa, întorcându-se către banca
ministerială.

Apoi sintetizând într'o formula în-
drăsneată toate punctele programului
său a zis:

«Eu aparțin partidului liberal-națio-
nal-conservator».

Această declarațiune merită să o
președă un moment atențiunea noastră.
Asupra primului punct n'avem ne-
voe să dăm lungi explicațiuni: «Pentru
ce este Beizadea liberal-național
(citiți colectivist)... nu e nevoie s'o
spunem. Ori-cine pricepe».

Să vedem însă «pentru ce Beizadea
e conservator».

Ne așteptăm aci ca prințul Ghika să
ne expue vederile sale asupra progra-
mului conservator, să desvolte oare-cari
idei noi și originale asupra conserva-
tismului, să ne arate cum pricepe d-sa
progresul, ce crede despre organisa-
rea magistraturei, sufragiului univer-
sal etc.

Lată însă cum e' un s'a explicat Prin-
țul Ghika în această privință:

«Sunt conservator», a zis Maria sa,
fiind ca am avere, am proprietăți în
țara aceasta.» — Vrea să zică, cel ce
are peste 30—40,000 de franci venit sunt
conservatori, cei ce au mai puțin tre-
buie să fie liberali.

«Sunt conservator dar cu d. Brătianu
fiind-că în afacerea de la Bordeni, ad-
vocații partidului conservator au luat
apărarea țăranilor revoltați «Eroare,
căci advocații oin partidului conservator
au luat numai apărarea celor torturați
în contra celor ce'i torturați».

«Sunt conservator fiind-că sprijinesc
creditul fonciar, instituțiunea emina-
mente conservatoare, iar advocații ce
se zic conservatori au pledat în contra
Creditei, când s'au denunțat abusu-
rile ce se comit la Creditul fonciar».

Acestea sunt toate argumentele
prințului Dim. Ghika.

Pricepe ori-cine că toate aceste pre-
texte nu sunt serioase.

Adevărul este că Prințul Ghika nu
e nici conservator, nici național, nici
centru, nici liberal, ci este naționa-
l-liberal conservator-centru. Adică nici
una din toate acestea, și toate acestea
împreună, și «toate acestea împreună
»să rezumă în cuvântul colectivist».

Și dacă Beizadea a descompus a-
cest polinom ce se numește *colectivi-
tate*, arătând diferiții factori ce'l în-
toarcem, d-sa făcând aceasta n'a avut
în vedere numai colectivitatea de azi,
ci a pus baza unei *colectivități-tip*, unei
colectivități-virus menită a se inocula
în toate partidele îndată ce ele vor a-
junge la putere.

N.

NUOII EPISCOPI

O promoțiune neașteptată se pro-
duse zilele acestea, în Episcopatul
sfintei noastre biserici naționale; de
unde nu era de prevăzut de cât o sin-
gură vacanță de Episcop, prin înălțarea
I. P. Sfințitului Iosif al Ungro-Vlahiei
de scaunul Dunărei-de-Jos, prin de-
misiunea Episcopilor de Râmnic și de
Huși, Sacrul și Marele Colegiu electoral
al României, fu convocat la 10 ale eu-
rentei spre a da regalului trei Episcopi.

Epoca credincioasa misiunii sale,
dintre care cea mai de căpătenie este
ritva pentru mărirea și prosperitatea
bisericii naționale, și îndeplinește o
plăcută datorie a înfățișa cititorilor săi
pe noii Ierarhi ai României, după că-
te-va date, pe cât de cu putință esacte
și în rândul după care s'a săvârșit ale-
gerile, precum urmează:

P. S. S. Episcopul Parthenie al Dunării-de-Jos

Fiu de preot din satul Clinceni ju-
dețul Ilfov, d'abia a pășit peste al 40 a
an al vârstei sale. Se destina din copilă-
rie a urma cariera părintelui său și în-
tra în Seminarul Central din București,
unde după ce absolvi cele d'întâi patru
clase, fu admis la preoție și hirotonisit
pe seama bisericii Mihail Vodă. Dar,
rămând văduv de tânăr, se călugări și
la 1873 fu trimis de generalul Tell, p'a-
tunci ministru al Cultelor, la Athena ca
să învețe Theologia. Intors în țară cu
gradul de licențiat, primi în curând
rangul de Arhimandrit și fu numit
preot al capelei române din Paris unde
petrecu cât-va timp.

La 2 Februarie 1880 fu sacrat Arhie-
rou cu titlul de *Beizadea*. Da și tânăr
și cel mai nou dintre egali săi, fu ales
Episcop eparhial; în această repede
înaintare însă *locul nașterii* P. S. Sale,
a avut o mare însemnătate în combi-
națiile politicianilor zilei. Cu toate că
P. Sfințitul Parthenie nu s'a făcut cu-
noscut prin nici un fel de operă lite-
rară, sau altă lucrare bisericească,
duple cum ne asigură cunoștințele sale,
P. S. S. are un caracter ferm, integru,
plin de zel patriotic și de căldură su-
fletească, pentru mărirea bisericii na-
ționale.

P. S. S. Episcopul Silvestru al Hușilor.

Fiu de țăran din satul Oșlobeni, ju-
dețul Neamțu apropiat al 50-lea an al
vârstei sale. Având din copilărie mare
chemare pentru biserică, fu dat în
creștere de părinții săi la Monastirea
Bisericanii, unde se călugări foarte de
tânăr. Fiind Diacon la vârsta de 20
ani fu adus în Seminarul de Socola,
de către un unchiu al său, de un de ter-
minând cu succes cursul celor șapte
clase, fu trimis la Academia filosofică-
teologică din Kiev, de către unul din
marii noștri Ierarhi, unde obținu
gradul de magistru sau licențiat în fi-
losofie și teologie.

Fie-ne ertat a o spune în treacăci aci,
că universitățile ortodoxe n'au acor-
dat nici o dată gradul de *Doctor în
Theologie*, ori cât de bine ar fi absol-
vit cineva cursurile facultății, de cât
dupe ce s'a ilustrat prin îndelungate
proponimente a învățetului bisericești
sau prin lucrări teologice de o celebra-
tate universală.

Intors în țară, părintele Silvestru fu
numit profesor la Seminarul central
din București al cărui director deveni
în curând; în acelaș timp fu numit re-
dactor al ziarului *Biserica Ortodoxă
Română*, organ al Sf. Sinod. Sarcini pe
cari le îndeplini cu mult zel, activitate
și mai cu seamă, cu multă supunere și
blândețe, merite ce'l desemnară la
treapta arhierască la care fu înălțat și
sacrat la anul 1879, cu titlul de Piteș-
teanul.

Preot de chemare, părintele Silves-
tru, pe cât e de simplu în viața pri-
vală, p'atât de măreț se înfățișează
credincioșilor, când slujește dumnea-
zeasca liturgie. Barbat instruit, blând
și bine voit din fire, va putea alina

și îndrepta multe rele și suferințe din
decăzuta eparhie, la cărma căreia
fost chemat.

P. S. S. Episcopul Ghenadie al Râmnicului-Noul-Severin

Născut în Iași, fu crescut la palatu
domnesc de unchiul său, Arhimandrit
al capelei princiere și confesor al lui
Mihail Vodă Sturdza; din ordinul
Domnitorului fu admis la vârsta de 14
ani în Seminarul Socola la anul 1845.
După ce absolvi cu un succes strălu-
cit cele șapte clase seminarele, fu că-
lugărit și hirotonisit Diacon al Mă-
năstirei Socola; iar la 1850 fu trimis
spre complectarea studiilor la marele
seminar fanariot de la *Halkie* de lângă
Constantinopol, unde învăță trei ani.

Intors în țară fu din nou trimis, pen-
tru înaltele studii filosofico-teologice,
la Academia din Kiev unde 'și desă-
vârși învățătura și primi gradul de
Magistru în Theologie și Filosofie.
Așezându-se definitiv în țară fu numit
profesor la Seminarul Socola din Iași,
de unde fu curând permutat în aceeași
calitate la București, fiind desemnat
de Sf. Sinod a lua direcția ziarului și
a tipografiei bisericești.

Cu toată activitatea nepregetată ce a
depus în multiplele sale sarcini, din
cari o mare parte gratuite, părintele
Ghenadie a avut a învinge zavistiile
multor invidioși spre a strebate la treap-
ta arhierască la care ajunse d'abia
în anul 1885, când la 2 Februarie fu sa-
crat Arhierou cu titlul de Craioveanul.

Barbat erudit, elenist și slavist con-
sumat, părintele Ghenadie, a îmbogă-
țit literatura profana și bisericească,
cu descoperiri prețioase pentru istoria
neamului nostru.

Într'un timp foarte scurt și cu rij-
loace răstărnăse, P. S. a prefacut tipog-
rafi bisericească, într'un stabiliment
grafic de primul ordin: tipărire cărți-
lor bisericești cu caractere noi și gra-
varea iconaelor sub mijlocul pri-
veghere a părintelui Ghenadie, sunt
adeverate capete de operă de o ar-
ta începătoare la noi; și dovedesc
chemarea sfințită, ritva și nepregetată
osteneala, de care e însuflețit noul E-
piscop al Râmnicului, pentru propăși-
rea și mărirea sfinteii noastre biserici.
Daruri cari l'chemau aproape de drept
la moștenirea scaunului Cesarilor și al
Filareților Râmnicului, cari s'au distin-
gat prin scrierea și tipărirea întielor
cărți românești, în secolul trecut,

Nu putem termina aceste scurte
schife biografice, fără a însemna cu
mulțumire băgarea de seamă ce am fa-
cut la aceste alegeri, despre dispariți-
unea prejudecății rău voitoare în po-
triva acelor clerici, cari și-au primit
înalta cultură ortodoxă la academia din
Kiev.

Noi primim aceasta ca un semn bun
pentru întărirea ortodoxiei române.
Căci pe cât e de absurd a se cere uni-
versităților papiste ori protestante, preo-
ți pentru o biserică ortodoxă, p'atât
urmează a fi chemați la ierarhia bise-
ricei noastre, clericii ce s'au adăpat la
adeveratele izvoare ale ortodoxiei. Și
aceasta este atât de adevărat, în cât
deunăzi, *Gazeta Transilvaniei* aducea
știrea oficială că ministrul de culte al
Austriei, a acordat o bursă d-lui dr.
Corneliu Saveșcu, ca să meargă la Kiev
și la Petersburg, spre a cerceta facul-
tățile de teologie d'acolo, ca unul ce
e destinat a fi profesor de teologie
ortodoxă.

Să sperăm de, că noii episcopi vor
și a se mepține la înălțimea sacrei lor
misiuni, pentru fericirea țării și mări-
rea bisericii noastre; și că în îndelun-
gala păstorie, ce le dorim din toată
inima, ne vor da tot-d'a-una plăcutul
prilej, d'a însemna faptele cărmuirii
lor, roditoare de binele obșteșc.

Baba-Novak.

ATENTATUL DE LA OPERA COMICA

(Urmare)

INTEROGATORIUL LUI BRATIANU

Intrebare. Ești inculpat pentru a fi făcut parte dintr-o societate secretă și d'a fi deținut o presă tipografică clandestină.

Răspuns. Am fost achitat de curtea cu jurați.

Intrebare. Ai fost achitat în ceea ce privește acuzația de complot, dar nu în ceea ce privește aceea de societate secretă.

Vom vedea acum faptele la care ai participat d-ta.

La 12 Iunie ai primit o ladă; cheia n-o aveai, ai trimis să ocheme un lăcătuș care a deschis-o, și pe care l'ai expediat fără a fi văzut ce conținea. În urmă Hubbard a venit la d-ta, și lada deschisă de lăcătuș, se găsește închisă din nou.

Răspuns. Neg că portăreasa, se fi putut recunoaște pe d-nu Hubbard. Această muere este foarte în vîrstă, și nu cunoaște nici pe aceia pe care îi vede în toate zilele.

Intrebare. Negi se fi știut că acea ladă a conținut o presă tipografică?

Răspuns. O neg; m'am uitat d'asupra lăzei; am văzut vestminte de femeie și de copil; dacă aș fi știut că conține o presă, fără îndoială aș fi făcut-o să dispară, căci nu eram atât de ignorant, ca să nu știu că un astfel de obiect, putea să mă compromită.

Intrebare. Instrucția mai spune că ai văzut acea presă funcționând.

Răspuns. Aceasta o neg.

Intrebare. În acea ladă erau încă, mai mult de o sută foi de hârtie de autografiat.

Răspuns. Am văzut hârtie, dar nu știam că acea hârtie servă de autografiat.

Intrebare. Din aceste fapte rezultă pentru prevenție, că erai afiliat societății; că cunoșteai proiectele ei, și pericolul în care se afla ea, în urma tentativei nereușite de la I-podrom.

Angot, lucrător tipograf.

Acest prevenit recunoaște, că a fost îndemnat să părăsească pe d. Chaix, pentru ca să lucreze la o imprimerie clandestină.

El cunoștea pe Hubbard și pe Brătianu, și când a fost arestat, el a înțeles situația sa și s'a lăsat a fi convins.

El a împachetat presa la Hubbard, pentru a o transporta la Furet.

El a ascuns-o, pe cât a putut, în niște vestminte de femeie și de copil, date de d-na Hubbard, și în niște perdele.

Spune că declarațiunile nevestei

sale, conțin într-adevăr multe adevăruri, însă că conțin în același timp multe exagerări și câte-va erori.

Brătianu, face atunci declarația următoare:

La 15 Iunie, mergeam la *le Siècle*, ca să duc o protestațiune. Angot poate să mă fi văzut dându-i mâna, dar neg în mod energic, ca el să 'mi fi vorbit de buletine, de presă, și să 'mi fi zis: Acum nu se va mai impune prima la Hubbard, ci la mine.

Substitutul dă apoi citire unei declarațiuni a lui Angot, din care rezultă că Angot și Brătianu se cunoșteau.

(Va urma)

BULETIN EXTERIOR

INTREVEDEREA DE LA COLONIA

Precum o anunțasem în numărul nostru de ieri, dupe informațiile noastre particulare, depeșile de azi ne aduc știrea că delegații bulgari au întâlnit ieri pe prințul Alexandru de Battenberg la Colonia. Fostul prinț al Bulgariei venise înadins pentru acest scop de la Londra, unde asistase la botezul nepotului său, fiul prințului Henry de Battenberg, și al prințesei Beatrice a Angliei. D. Stoiloff, unul din membrii deputații Bulgare, a însoțit pe prințul Alexandru până la Darmstadt și, de acolo, s'a reîntors la Colonia, de unde a plecat spre Londra cu colegii d-sale, comunicațiile fiind întrerupte între Paris și Berlin de mai mult de patru zile, din pricina zăpezii. Importanța acestei întrevederi nu va scăpa nimăru. Este un partid în Bulgaria care n'a pierdut speranța d'a reduce în capul statului vecin, pe omul care a întrupat pentru Bulgari multe speranțe frumoase, dar care a făcut marea greșeală politică, d'a 'și da cartile pe față prea de vreme. Evenimentele vor arăta dacă o restaurație Battenbergistă e posibilă, dar în tot cazul se poate prevedea că ar fi prea grea de executat, și că reurcarea prințului Alexandru pe tron ar fi semnalul unei crize orientale, ce s'ar adăoga crizei existente și ar putea să împingă la cele mai mari complicațiuni.

Ziarul *Post*, ale cărui legături și izvoare de inspirație sunt cunoscute, declară că știrea dată de mai multe gazete, cum că Germania ar fi făcut Austriei propuneri în privința Bulgariei, sunt curate născociri. *Die Post* adăoga că nu 'i pasă Germaniei de Bulgaria, fiind că n'are interese acolo. Tot vechia tactică a Cancelariet germane cu gazetele oficiale. O știre, un articol, de sursă oficială, sunt trimise unui ziar subvenționat. Cancelaria dupe ce a văzut efectul produs de această știre ori de acest articol, desminte ori confirmă, dupe trebuințele politice sale.

Și în aceasta privință, e foarte curios modul cum *Gazeta Germaniei de Nord*, desminte sgomotul cum că țarul ar fi tras un foc de revolver asupra majorului Guillaume, atașatul militar german la ambasada din Petersburg. Desmînțirea lasă a se înțelege că s'a petrecut

ceva, dar că nu se pot da lămuriri. Toată lumea își aduce aminte ca, acum câte-va luni circulase sgomotul că țarul împusecse pe unul din aghiotanții săi.

Între știrile care ne-au mai venit, este și desmînțirea dată de ziarul *Le Temps* sgomotelor alarmante ce circulă de câte-va zile încoace. «Nici Franța», zice sus-numitul ziar, «nici Germania nu doresc resbelul». Foarte bine; dar cunoscând anglofilismul ziarului «Le Temps», am putea interpreta aceste cuvinte în sensul următor: «Anglia nu ar vrea resbelul cu nici un preț.»

Din toate știrile ce primim de câte-va zile reese o tendință mai pacinică, și e evident că ar fi idealul ca să se eviteze un resbel fie parțial, fie general. Să ne aducem aminte însă de precedente. Ultimele momente care au venit înaintea resbelurilor celor mai mari, celor mai teribile, au înfățișat tot d'una spectacolul acestei liniște care precede vijelia. Ne temem dar de consecințele principiului: «*si vis bellum, nulla pacem.*»

INFORMATIUNI

Citim în *România liberă* de azi.

Comitetul opozițiunii-unite din Iași a oferit d-lui Al. Lahovari candidatura în colegiul II de deputați al capitalei Moldovei, rămas vacant prin numirea d-lui Tacu, membru la înalta curte de casație.

Săptămâna viitoare întreagă va fi consacrată interpelărilor. Joi începe probabil discuțiunea Convențiunii comerciale cu Rusia.

Agitațiunea merge crescând în Bulgaria. Din toate unghiurile țerei se ridică plângeri în privința stărei de lucruri care există. Agricultură și comerțul sunt în suferință. Casele Statului sunt goale din cauza neîmplinirii dărilor. Guvernul din Sofia s'a încercat a face un împrumut la București pentru a acoperi cheltuielile curente, dar n'a reușit. Funcționarii nu primesc leaful lor; armata n'a primit de cât acenturi neînsemnate. Toate știrile ce sosesc ne prevestesc o mișcare. În cercurile politice se pune cestiunea ast-fel: Său trebuie să ne spunem Rusiei saș să rechemăm pe principele Alexandru și, prin aceasta, să punem un capăt crizei care ne omoară cu înecul?

Convențiunea comercială cu Franța este în ajunul de a se încheia. Eri comisiunea română s'a întrunit din nou.

Lucrurile staș ast-fel în momentul de față.

1. Franța va ridica, în ceea ce privește România, carantina pusă asupra vitelor de proveniență orientală, prin decretul de la 1881;
2. Densă va consolida taxele asupra cerealelor, supuse până astăzi la fluctuațiuni;
3. România va acorda republicii reduceri de taxe asupra mai multor articole din tariful general, cum de exemplu asupra mășilor de la Lyon care nu vor mai plăti de cât 300 0/0 în loc de 600, etc.

D. de Coutouly așteaptă instrucțiuni de la Paris pentru a continua tratările.

Guvernul francez face studii serioase asupra acestor puncte.

Cu ocazia anului nou, d. ministru al Justiției va prezenta M. S. Regelui mai multe rapoarte de grațiere a unor condamnați pe la diferite penitenciare.

D. I. Ghica, ministru Londrei, este așteptat în Capitală pe la 20 ale curentei.

Cestiunea fortificărilor împrejurul Bucureștilor e în ajunul d'a intra într-o nouă fază. E vorba d'a da în întreprindere lucrările de terasament și de zidărie. Dar sunt mulți bărbați competenți cari se pronunță contra sistemului de antrepriză, fiind că nu se pot controla așa de bine lucrările când ele sunt executate de străini cari se bucură de influențe și de protecțiuni. Afară de această e teamă ca planurile să nu fie ținute secrete, cum se cuvine la asemenea lucrări.

Națiunea află că pozițiunea d-lui general Angelescu din minister este foarte zdrcinată, în arma nemulțumirilor ce s'au ridicat din cauza schimbărilor făcute de d-sa în tablourile de înaintare în anul acesta.

O VISITA D-LUI OROVEANU

(Urmare)

ARESTAREA

Pe când d. Iosef Oroveanu se afla în mijlocul acestor ocupațiuni, și depunea o activitate neobosită, pentru a își îndeplini cu stricteță diferitele angajamente comerciale ce contractase, pe când era tocmai în toila muncii sale, abea reîntors în Râmnic în noaptea de 4 Septembrie cu trenul de Focșani unde fusese să 'și vadă o copilă, abia se culcase ca să se odihnească de oboseala drumului, când soția sa îl deșteptă zicându-i că vin mai mulți domni la dânsul, să se scoale să-i primească.

Eraș procurorii, judecătorii de instrucție, unii locali, alții din Capitală, mai mulți agenți ai poliției între care d. Al. Lahovari, directorul Poliției; toți aceștia au intrat în casa, abia lăsând timp d-lui și d-nei Oroveanu să se îmbrace.

— Venim să vă facem perchișiție, d-le Oroveanu.

În culmea surprinderii, d. Oroveanu se uită la dânsii, crezu mai întâi la o glumă; se căsni a pricepe, întrebă pentru ce? cum? ce fel?...
Văzând că toți păstrează tăcerea, și un aer serios, d. Oroveanu îi invită a face perchișițiunea în castie.

Mi s'a rascolit, imi spunea dânsul, toată casa. Mi s'a deschis toate sertarele, toate hârtiele s'au citit una câte una. Nu s'a găsit de cât 2 scrisori ce d. Ocașeanu mi-a scris din streinătate, una pentru a 'mi cere ajutor, precum a cerut la mai mulți din colegii mei din Cămară, care mi-au arătat scrisorile lui, și eu 'am reprodus tocmai acest fapt că adresându-se la toți d'odată în-

dispune pe aceia căror se adresa: căci ei văzând că acea scrisoare e o circulară, pot prea bine crede că 'și-a bătut joc de dânsii. A doua scrisoare a d-lui Ocașeanu era răspunsul la cea d'întăiu, prin care se scuza de aceea procedare.

Afară de aceste două scrisori, fără nici-o importanță, nu s'a găsit de cât câte-va începuturi de articole vechi, ca scrieri privitoare la politică.

D. Oroveanu privea uimit, neașteptând nimic. Nu aflase atentatul și nici îl putuse afla, căci în dimineața zilei de 5 Septembrie în provincie s'vonul nu se răspândise, și d. Oroveanu în noaptea aceea se reîntorsese de la Focșani și încă nu eșise din casă.

Dupe ce se termină cu perchișiția, i se spuse că e arestat. D. Oroveanu nu voia a crede.—Prea bine, răspunse el, nu voi eși din casă.—Ba vei veni cu noi, domnule, avem nevoie de dumneata. Văzând că se îngroașe guma, d. Oroveanu cată a liniști pe soția sa, și urmă pe acei domni crezând că arestarea sa va fi de o oră, două, și plecă d'acasă cu gândul că se va reîntoarce îndată ce se vor explica lucrurile.

Seramanul nu știa ce îl așteaptă. Nu îi trecea prin gând că ese din casa sa pentru a suferi luni întregi în arest. Nu știa nici ce i se impută, nu știa nimic!...

Toată ziua aceea fu deținut în casarma Calărașilor, fără a mai putea comunica cu nimeni.

Seara, îl duse sub o numeroasă escortă la gară. Acolo văzu poliția întreagă, soldați, pe peronul garei, și păziți între soldați pe fratele său Ion Oroveanu, care d'asemenea nu putea să își explice nimic, pe d. Protopopescu și alții.

Tocmai în urmă d. Al. Lahovari îi spuse ce se întâmplase la București, și că el, Iosef Oroveanu, e implicat ca agent provocator.

«Nu pot să vă descriu ce am simțit la aceste cuvinte — imi zise d. Oroveanu.

«Pe de o parte emoțiunea naturală ce am resimțit aflând atentatul, pe d'alta indignarea să mă ved bănuit că am luat o parte oare-care la acest fapt odios, eu, care de 'și făceam opoșiție guvernului, dar pentru d. I. C. «Brătianu păstram o adevărată venerație. Eram însă liniștit și sigur că, îndată ce vorbosi la București se vor explica lucrurile, se va recunoaște greșala ce se făcuse cu mine și cu voi și fi pus în libertate. La București sosind am fost închis la poliție, într'un arest de beciuri, umed, murdar, unde am fost lăsat singur toată ziua aceea. «Sentințele care se schimbau la ușă «priveau cu mila la mine; unul din «soldați 'mi-a spus că eram închis tocmai în camera prin care trec acei deștinaiți a fi batuți.

«Atunci m'a coprins frica, m'am îngrozit asupra poziției mele, am văzut că nu mai e glumă, singurătatea, oboseala, emoțiunea zilei aceia, imi slăbise moralul, nervii mi se detinseră și început a plânge.»

(Va urma)

C. C. F.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

THOMAS BAILEY ALDRICH

UN TINER BATRIN

Istorie Americana

Locuiesc la Boston. Într-o zi, ducându-mă de acasă la biurolul meu, văzui pe un domn care se plimba de a lungul malului. De obicei, când mă duc la treburile mele, sunt foarte absorbit și trec prin strazadele cele mai frecventate fără a lua în seama pe nimenea, dar acest plimbător imi atrase atențiunea.

Ochii săi erau strănși, și părul care 'i cădea pe umeri, era alb. Avea ochii și părul unui om de șasezeci de ani; de alt-fel acel om n'avea nici treizeci. Ținuta sa tânăra, pasul său elastic erau în contradicție vie cu capul său respectabil. Fără voia mea imi zise că avea capul său corpul altuia. Avea aerul unui American; cel puțin capul său, capul pe care 'l avea era făcut pentru un copil al Novei Angliere. Să vedea că voiajase și era și tânăru și bătrân în același timp. Nici nu ajunsesem încă la Park-street și deja mă gândiam la alt-ceva: dar de mai multe ori în cursul zilei tânăru cel bătrân, cu părul

alb și cu mersul tineresc, veni să se pue între mine și afacerile mele.

A doua zi îl întâlnii din nou prin împrejurimile Mallului. Stătea cu coastele pe balustradă și privia la două mici luntri pe care niște băeți le expuseseră pe valurile primejdioase ale eleșteului. Ele plutiau liniștit în mijlocul aceluia ocean în miniatură, ceea ce contracta într'un chip cam caraghios cu sbuciumata îngrijire ce arătau pe țerm acei cari le posedau.

Tânăru bătrân părea trist: Cu toate acestea luă seama că ochii săi străluceau de câte ori luntrele păreau că vor să revie spre mal.

Și el poate, gândeam în mine, a avut luntre care s'a dus departe, departe, foarte departe, ca să nu se mai întoarcă, și poate acest joc copilăresc e imaginea vieții sale.

— Omul acesta are o istorie, ziseș eu cu glas tare oprindu-mă pe una din pașiștele care conduc de la eleșteul cel liniștit la sgomotoasa *Fremont-street*.

— Vrei? zise cine-va din dosul meu. Mă întorseș și văzui pe d. H., unul din vecinii mei care mă zărise privind la tânăru bătrân și mă auzise vorbind cu mine în gura mare.

— Da, zise el, voiești să-ți povestesc istoria lui?

— Ce, îl cunoști?

— Da și nu: nu 'l cunosc personal; dar cunosc un episod curios din viața sa. Eram la Paris când l'ai înmormântat.

— Inmormântat?

— Poate nu de tot, dar cam așa ceva. Dacă ai un sfert de oră liber, se ședem pe banca asta și să ascuți o istorie de care tot Parisul a vorbit, acum câți-va ani...

Într'un salon, a cărui ferestre înalte dădeau pe piața Vendôme, ședeaș trei persoane: D. Dorine care, cu spatele întors la o fereastră, citea *le Journal des Débats* și se opria din când în când în citirea sa spre a-și șterge ochelarii, d-șoara Dorine și un tânăru American. Nu era în Paris în ziua aceea un om mai fericit de cât Filip Wentworth. Ziua aceea i se părea atât de frumoasă că nu putea să se gândească la a doua zi.

Ce putea să-i mai de a viitorul? Ce putea să-i mai iee?

Iată ce-și zicea Wentworth la patru ore după amiază.

Și cu toate acestea, când 'și luă buna seara la nouă ore, când s'erulă mâna d-șoarei Julie Dorine, nu mai părea încântat. N'ar fi crezut nimeni atunci că e omul cel mai fericit din Paris.

Dar în or ce fericire prea mare se coprinda puțină melancolie, puțină mâhnire, puțină prezentiment rău.

D. Dorine, care seara citea *Le Temps*, își întrerupse citirea. «Dacă casa, zise el, e în adevăr frumoasă, te sfătuiesc să o închiriezi îndată. Te aș însoți cu bucurie, Filip, dar, drept să 'ți spun, de vreme ce 'ți dau pasărea, cred că d-ta ești dator a alege colivia. Nu uita că cel din urmă tren pleacă de acolo

la cinci ore și nu 'l perde, căci mâine seară voi să mergem la teatru. Așa dar, pe mâine!» Și reîncepu a citi *Le Temps*, în vreme ce Julia reconducea pe fidanțul său, până la ușa salonului. A doua zi, Filip sosi la Rambouillet cu primul tren. Dupe o jumătate de oră de cale prin pădure ajunse la proprietatea pe care voia să o închirieze. Visită florăriile, grajdurile, livelele, casa însăși, dejună cu proprietarul, și dupe ce iscali contractul, se sui în trenul de la cinci ore.

Când revăzu de departe Parisul cu luminele sale, care străluceau în zorile de seară, cu monumentele sale care se înalță spre cer, crezu că facu o călătorie de mai mulți ani. Sări înainte ca acesta să se oprască cu totul, luă o trăsură și se duse la otelul său. Pe masă erau mai multe scrisori, nici nu se uită la coperte, se îmbracă iute și sări într-o altă trăsură. Dacă drumul de fer i se păruse că merge la pas, calul care 'l conducea la piața Vendôme era pentru dânsul un melc care abia se țâra. Sună un servitor și deschise ușa, îi luă bastonul și palăria cu aceeași mișcare demnă din toate zilele.

— D-lui, zise servitorul, nu vă poate primi în acest moment. Mi-a zis să vă duc în salon.

— D-șoara e acolo?

— Da, d-le.

— Singură?

— Da, d-le, răspunse servitorul uitându-se mirat la Filip, care la acest cuvânt de «singură» nu se putuse opri

de a face o mișcare de bucurie; căci pentru prima oară i se da dreptul de a sta singur cu dânsa. Până atunci văzuse pe Julia față cu d. Dorine sau cu un membru oare-care al familiei. Nici o dată tinerile Parisiene nu respectă mai mult formele de cât când sunt fidanțate.

Filip sui scara alergând, trecu prin anticameră unde resbătea parfumul florilor iubite de Julia și deschise încet ușa salonului. Salonul era întunecos. La picioarele unui candelabru, se afla pe o estradă o cutie lungă de lemn negru. Alături, pe o masă, o faclie, o cruce, câte va rose albe. Julia Dorine murise!

Auzind țipătul sfâșietor al lui Filip, d. Dorine alergă: el nu putură să 'și spue un singur cuvânt, se îmbrățășară plângând și abia dupe un ceas afla Wentworth cum se întâmplase nenorocirea.

În ajun, Julia se retrăsese în odaia ei ca de obicei și spusese servitoarei sale să o deștepte de dimineață. La șapte ceasuri, servitoarea intrase la dânsa. D-șoara Dorine stătea într'un fotoliu îmbrăcată și părea că doarme. O carte îi căzuse la picioare, patul nu era desfăcut, lumânările arsesc cu totul. Servitoarea chemă pe d. Dorine. Văi să deștepte pe Julia: ea era de mult rece.

(Va urma)

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 6.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

CRONICA
CODUL GEL NOU!

Acel care obișnuie să pue crezământ pe darea de seamă a desbaterilor din Camera publicate în Monitorul Oficial, își închipușe poate că vechiul cod de comerț are să fie scos din circulație și înlocuit prin altul care să sprijine mai mult interesele negustorilor din piață.

Acțiunea greșală. Corpurile legiuitoare n'au adus de cât foarte puține modificări codului de comerț. Mai întâi au înlocuit cuvintele: «a trage o poliță» prin «a cambiona, sau cambia, negreșit în scop de a înlesni găsirea banilor».

Până acum, când te duceai la un bancher ca să îți ceri o mie de lei, îți propunea regulat în schimb, o poliță. Tot atât de regulat bancherul îți refuza cererea. E mai mult de cât sigur, că de astăzi înainte nici un bancher nu va mai fi în stare să te trimită să te plimbi când te va auzi zicând: «Îți dau o cambia!»

Parțile din codul de comerț care au fost modificate sunt mai ales cele privitoare la samsari, de oare-ce pravița îi consideră ca niște fețe înlesnitoare a faptelor de negoț.

Art. 72, s'a schimbat astfel: Samsarii se afla prin toate orașele din România unde sunt licitații, întreprinderi, slujbe de dat. Ei se orânduiesc de d-nu Carada.

Art. 73. Numai acești samsari, așezați în forma cerută de pravița au dreptul de a mijloci la negocierea gheșefurilor naționale precum sunt: construiți de edificii publice, furnituri de cereale, mat ales fan, paș, orz, pentru armată, și numiri în slujbe.

Art. 80. Câți au făcut faliment, adică câți n'au plătit stăpânului zeciuiala făgăduită pentru afacerea contractată, nu pot să mai fie samsari, de nu se vor fi reabilitat răfind socotelele din trecut.

Pentru comisionarii de transporturi pe uscat și pe apă, guvernul luase hotărârea să înființeze un monopol în favoarea d-lui Ștefan Belu, dar s'au ivit numeroase plângeri, mai ales din partea primăriei care ar fi pierdut un venit sigur. De aceea articolele în chestiune nu s'au modificat, dar d. Ștef. Belu a obținut un brevet, un fel de diplomă ca furnisor al tuturor puterilor din stat.

Dispozițiile codului de comerț relative la prescripție sau paragrafele cum se zicea ordinioară, sunt schimbate în modul următor:

Art. 184. Or ce pornire în judecată pentru faptele ce se pot aduce în sarcina samsarilor noștri nu se mai poate face de cât cu autorizarea guvernului

Această autorizare se va refuza tot d'auna de oare ce faptul de samsarlic o dată îndeplinit, se va considera ca și prescrip.

O chestiune foarte delicată și care trebuia hotărâtă o dată pentru tot d'auna, este cea a girului.

Legiuitorii noștri au prevăzut cu drept cuvânt că de astăzi înainte or ce poliță trasă de ministrii, nu are valoare dacă nu va purta girul d-lui I. C. Brătianu, și pentru că președintele consiliului își schimbă des părerea, s'a mai chibzuit că girul trebuie preschimbât la fie care trei luni întocmai ca umbrele d-lui Brătianu.

D. Dim. Ghica, prin urmare bine a făcut biroul. Incidentul s'ê încheie.

Se trage la sorți membrii comisiei care să poarte regulul răspunsul senatului la mesagiul. Cad la sorți dd. P. Aurelian, I. Bogdan, Crist. Tabacovici, D. Budisteanu, D. Brătianu, G. Mărzescu, Principele Gr. Sturza, general Pilat, Dr. Frumusanu și Dornescu.

Dd. G. Mărzescu și dr. Frumusanu roagă să fie înlocuiți, sub cuvânt că pleacă astăzi seară. Sorțul îl înlocuiește prin dd. general Falcoianu și Nedelcovici.

Operațiunea terminată se propune votarea unui indigenat și, după o scurtă discuțiune, se pune la vot și se admite.

În timpul votului, d. Dim. Ghica roagă Senatul să se ocupe în secții de proiectul de pensie al unei văduve din Moldova.

D. Gr. Ștefănescu conversând, monitorul general îl apostrofază: «la tact d-ile; ești senatorul cel mai neliniștit din Senat!» D. Gr. Ștefănescu se duce, plângând de se pune în colț.

Ședința se suspendă la 2. și 3/4 pe o jumătate de oră, pentru că Senatul care nu mai are nimic la ordinea zilei, se prepare în secții câte-va proiecte de indignitate.

Bedecu
Ședința de Sâmbătă 13 Decembrie 1886

tu la Paris al Corespondenței politice a avut o convorbire cu un om de stat francez care cunoaște intențiunile d-lui Flourens, ministrul afacerilor streine, asupra stărei chestiunilor exterioare pendente. În fața acestor om autorizat d. Flourens privea scopurile politicei exterioare franceze ca bine stabilite, și greș de schimbat. Cu toate formidabilele înarmări militare, d. Flourens înfățișază știrile de rebel ca ne fundate de oare ce guvernul se silește să mențină pacea. Mai cu seamă pentru Franța aceasta ar fi o întrebare de cel mai mare interes; de aceea dînsa se păzește de a se arunca în intrigi satelitanțe politice. Prin urmare svoul unei alianțe franco-ruse cade prin aceasta, de și relațiunile între Paris și Petersburg sunt pe cât se poate de bune. Este necesar să se mențină echilibrul Europei și integritatea Turciei; de acestea se ocupă Franța cum și de respectarea din partea Bulgarilor, a tratatului de la Berlin și de readucerea Egiptului sub autoritatea tratatelor europene. În special în chestiunea egipteană, ministrul se crede împerternicit, tocmai ca prin un mandat al Europei, se trateze afacerea cu Anglia. Când se vor fi stabilit bazele unei aranjări între aceste două state, atunci se va întreba Europa și se va lucra după cum va crede dînsa; în cas contrariu, tratările vor începe din nou pe alte baze.

În ceea ce privește Madagascarul, d. Flourens consideră atitudinea Angliei ca corectă. D. Willoughby nu va fi recunoscut de nici o putere și nu reprezintă de cât interesele sale personale. Dacă d-sa vine la Paris, poate să fie încredințat că d. Flourens nu'l va primi.

Berlin, 23 Decembrie. — Abia azi după amiază s'a restabilit comunicățiile pe cele două linii între Berlin și Dresda. Azi la ora 12, a sosit primul tren de la Dresda; de lamă nu mai sosise nici un tren.

Halle, 23 Decembrie. — Comunicațiile pe liniile Berlin, Magdeburg, Guben și Erfurt s'au restabilit; pe celelalte linii încă nu.

CORPURILE LEGIUITOARE
SENATUL

Ședința de Sâmbata 13 Decembrie 1886

D. Dim. Ghica, președinte, deschide ședința la orele 2.

D. Dim. Sturza, ministru al cultelor comunică senatului că mâine la 11 1/2, M. S. Regele va primi comisiunea senatului cu adresa.

D. H. Isvoranu protestează în contra biroului care l'a refuzat ieri cuvântul în chestiune de regulament. Dacă biroul ar fi consultat adunarea, oratorul s'ar fi supus. Dar aceasta nu s'a făcut; prin urmare d-sa deplânge acțiunea d-lui D. G. Mărzescu.

D. Dim. Ghica președinte zice că d-sa nu admite să se cașce regulamentul, chiar cu voia Senatului.

D. Dr. Severin zice că d. H. Isvoranu nu are dreptate, pentru că Senatul voia să isprăvească votarea și, prin urmare d-sa trebuia să tacă.

D. Mărzescu spune cum s'au petrecut lucrurile; că d-sa pusese un amendament, că Senatul a cerut votarea fără discuțiune, că d. H. Isvoranu a cerut cuvântul pentru a spune că d. Mărzescu are dreptul, dupe regulament, să își desvolteze amendamentul și că biroul a refuzat cuvântul amendondura, și că prin urmare, a calculat de două ori regulamentul, nimic mai mult.

D. Dim. Ghica, președinte, zice că, de și d-sa nu asista la sfârșitul ședinței, nu poate admite că d. Mărzescu a propus un amendament la sfârșitul ședinței de cât numai pentru a opri lucrările Senatului. Dacă ar fi fost serios, d-sa ar fi propus amendamentul când s'a citit paragraful.

D. Mărzescu. Apoi alunei l'am și propus!

D. Dim. Ghica, prin urmare bine a făcut biroul. Incidentul s'ê încheie.

Se trage la sorți membrii comisiei care să poarte regulul răspunsul senatului la mesagiul. Cad la sorți dd. P. Aurelian, I. Bogdan, Crist. Tabacovici, D. Budisteanu, D. Brătianu, G. Mărzescu, Principele Gr. Sturza, general Pilat, Dr. Frumusanu și Dornescu.

Dd. G. Mărzescu și dr. Frumusanu roagă să fie înlocuiți, sub cuvânt că pleacă astăzi seară. Sorțul îl înlocuiește prin dd. general Falcoianu și Nedelcovici.

Operațiunea terminată se propune votarea unui indigenat și, după o scurtă discuțiune, se pune la vot și se admite.

În timpul votului, d. Dim. Ghica roagă Senatul să se ocupe în secții de proiectul de pensie al unei văduve din Moldova.

D. Gr. Ștefănescu conversând, monitorul general îl apostrofază: «la tact d-ile; ești senatorul cel mai neliniștit din Senat!» D. Gr. Ștefănescu se duce, plângând de se pune în colț.

Ședința se suspendă la 2. și 3/4 pe o jumătate de oră, pentru că Senatul care nu mai are nimic la ordinea zilei, se prepare în secții câte-va proiecte de indignitate.

CAMERA

Ședința de Sâmbătă 13 Decembrie 1886

La 2 ore d. vice-presedinte Dimanca deschide ședința, 125 deputați.

D. Pesicov cere dosarul tranșacțiunii încheiate între Stat și arendașul moșiei Ciupercești.

D. Ciocazan depune o petiție a fabricanților de făină și fringhil relativă la protecțiunea acestor industrii în tratatul de comerț cu Rusia.

După oare ce e discuție, petiția se trimite la secțiuni.

D. Ionescu-Mosea propune cu un mare serios Camera să voteze o recompensă națională d-lui Serurie vechiul luptător, ilustrulul.... (o explozie de risete, protestări, întreruperi șgomotoase, îl taie cuvântul).

D. Dimanca vice-presedinte, se încearcă în zadar a restabili liniștea. Scandalul e la culme.

D. Ionescu-Musea furios se întoarce către băncile de la spatele său, și cu un glas ascuțit strigă: «D-lor! d voastră care protestați și rîdeți aduceți-ve aminte ca dacă ati venit p'aceste banci a-ceasta o datorati lui Serurie și altor luptatori ca dînsul. (Protestări, șgomot, hilaritate).

D. G. Chitu bate cu pumnul în masă și răstîndu-se către d. Ionescu-Muscă: «Nu îți permit să zici vorba asta!»

«Suntem aci trimiși de țară, nu de Serurie!»

D. Maniu Aceasta e revoltător! e d'o cutezanță prea mare! prea de tot! D. Ionescu-Muscă apostrofât din toate părțile, vînd pe deputați că se scoală indignați de cuvintele sale, renunță la propunerea sa.

Șgomotul și risetele mai continuă cât va timp.

D. T. I. Maioreșcu depune pe biroul Camerei o interpelare ministrului de Interne asupra atitudinii păstrate de autoritățile din București în ziua de 5 Septembrie când s'a devastat birourile a trei redacții din opoziție ziua namiaza mare și pe strădale cele mai frecventale ale Capitalei. (aplause prelungite).

La ordinea zilei sunt câte-va indigenate, care se votează.

D. Ciocazan cere ca în privința indigenatelor să se observe regula admisă încă d'acum un an, ca le care cerere să se examineze la rîndul ei, ear nu să se facă preferințe și hatăruri, să se treacă peste rînd. Ast-fel zice d-sa sunt alătea cereri de indigenat din partea Israelitilor, nici una nu se pune la vot. Înțeleg ca să respingei cererea, dar nu înțeleg să nici o luai în seamă. Nu e drept. Nu e conform regulii admise. Fie care cerere trebuie să vie la rîndul ei.

Camera încuviințează propunerea.

D. Marghiloman cere o pensie pentru văduva repozalului Aricescu de 200 lei pe lună.

D. Agariei și în urmă d. ministru de finante combat această propunere pe motivul că rînd se introduce asemenea cereri înaintea Camerei când nu sunt fonduri prevăzute în buget pentru dănselle.

D. Al. Marghiloman replică că acum câte-va zile s'a votat o recompensă națională nu de 200 ci de 2000 lei pe lună; d-sa mai citează alte exemple și conchide că nu trebuie să useze camera de două compene, după împrejurări și persoane, ci trebuie să aibă o balanță egală pentru toți. D-sa conchide la votarea acelei micii pensii d-lui Aricescu, văduva unui bărbat care a adus țării destule servicii.

D. Agariei și d. Nacu persistă a se opune la votarea acestei pensii și cer ca Camera să amăie toate cererile acestea de pensii pînă la votarea bugetului.

Un accident

Un lipăt s'aude în tribuna damelor. O nenorocită bătrână a căzut leșinată. Ședința se suspendă. Cele l'alte dame încep a striga ajutor. Ușierii intră să ridice și să scoală afară pe nenorocita femeie.

Se face apel la medicii prezenți în Camera pentru a da ajutorul lor d-nel Iliescu; căci așa se numește pacienta.

Informații luale, aflăm această doamnă este văduva decedatului profesor Iliescu de la gimnaziul Matei Basarab. Vede 29 ani de serviciu, acest profesar murind a lăsat nevastă și copil fără mijloace, care de ani întregi sol cită de la Camera sau o pensie, sau cel puțin, restituiră reținerilor ce s'au făcut din leala răposatului at-ță, ea ani.

Atitudinea d-lui ministru de finante și a majorității în fața acestor cereri, sdrobise speranțele nenorocitei d-nel Iliescu, d'aci accidentul.

Dupe 10 minute Camera se redeschide. D. Camarasescu roagă Camera să ia în serioasă considerație cererile acestor interesate reclamante. Propunerea de amănare este în realitate o barbară respingere a unor drepturi reale și foarte respectabile.

D. Șefendake este și d-sa de părerea d-lui Camarasescu.

Nu trebuie d-lor se respingă masa stantibus pedibus aceste cereri equitabile. Stantibus pedibus e adorabil și o meritoasă inovațiune a d-lui Șefendache asupra expresiune vulgare stant'ê pede.

Într'adever d-sa nu e om într'un picior ca să vorbească numai de unu.

Dar ori câtă ar fi stăruința d-sale de vreme ce ministrul Nacu și d. Agariei s'au pronunțat contra cererilor de pensie, Camera nu poate de cât ca să le facă pe plac și amână ad calendas grmca aceste interesante reclamațiuni.

Ca printr'un ciudat joc al soarelui, imediat dupe acest vot vine votarea creditului de 15,000 lei plus 9000 pentru luna pînă la 1 Aprilie, în total 24,000 lei, recompensa națională a d-lui Kogălniceanu.

Creditul se votează cu unanimitate de 63 voturi.

Alte câte-va credite și indigenate se mai votează și ședința se ridică la 4 1/2, viitoarea anunțându-se pe luni.

Un spectator.

ULTIME INFORMATII

D. D. Sturdza, ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, contra voii căruia s'au modificat mai multe articole din Proiectul de lege elaborat de d-sa pentru reforma învățămîntului, se zice că va face chestie ministerială, dacă Camera nu'l va vota așa cum a fost redactat.

Se vorbește prin lumea colectivistă că îndată după terminarea procesului Oroveanu Stoica Alexandrescu în afacerea de la 4 Septembrie, d. Populeanu, procuror general, va fi numit membru la Curtea de Casațiune în locul d-lui Degrea, care va fi numit ministru la Berlin.

Sub rezervă.

Aflăm că guvernul nu va depune la Camera dosarul afacerii de la Botoșani, declarând că acest dosar se află încă în mâinele judecătorului însărcinat cu instrucția turburărilor de la 2 Noembrie.

Pe cât știm noi, această instrucție este deja terminată de oare ce ordonanța judecătorului a fost remisă Parchetului.

În privința convențiunei comerciale cu Austria nu se va întruni nici-o comisiune de plenipotențiar pînă ce nu se va stabili mai întîi în mod categoric baze care să dea siguranță că tratările nu vor fi întrerupte ca anul trecut.

Sorțul are câte o dată stranii fantezii. Ast fel astăzi, la Senat, din zece membrii trași la sorți pentru a duce la rege răspunsul la mesagiul tronului, patru erau din acei șapte care s'au declarat în contra proiectului de răspuns. Aceștia au fost dd. D. Brătianu, D. G. Mărzescu, principele Gr. Sturza și dr. Frumusanu. DD. Mărzescu și Frumusanu au declinat onoarea celei accorda sorțului, pentru că d-lor părăsesc astăzi seară capitala.

O persoană care a sosit astăzi din Bulgaria ne spune că persoanele implicate în mișcarea de la Sistova, care a fost mult mai importantă de cât se crede, au fost arestate și se află, în momentul de față, închise în pîmnițele prefecturii.

Am spus că d. Dim Brătianu a fost ales de Senat în comisiunea însărcinată d'a prezenta Regelui răspunsul la mesagiul tronului. S'ê sopteștecă Regele refuzându'i o audiență ce a cerut acum câtă-va vreme, d. Dim. Brătianu nu se va duce mîine la palat.

Ni se comunică următoarea scrisoare care a fost adresată d-lui Al. Catargi.

Botoșani 10 Decembrie 1886

Domnule Catargi

Când amicul nostru, Ion G. Miculescu, a vroit să facă apel la caritatea publică pentru victimele de la 2 Noembrie, numele d-voastre s'a oferit cel întîi gîndirei lui. La rîndul nostru, tot la d-voastră ne permitem să apelăm, când vroit se arde-lam stător oameni de inimă și de bine, care s'au grăbit a veni în ajutorul preaiubiților noștri concetățeni, toată recunoștința și tot devotamentul nostru.

V'ê rugăm să fiți pe lângă toți interpretul nostru, și dacă în miseriile și suferințele care ne înconjoară și ne apasă, noi nu găsim cuvinte îndestulătoare, aceste cuvinte, inima d-voastră le va găsi mai bine, le va găsi ușor.

Spuneți, v'ê rugăm, la toți că numele lor sunt și vor rămănea adănc tipărite în inimile noastre.

Spuneți mai cu deosebire prințul G. Bibescu, în care nenorociriți ad găsit în tot d'auna un pîrînte, că, dacă și de astăzi contribuind, pe lângă ofranda sa personală cu suma de 6000 lei în calitate sa de președinte al comitetului de Caritate, s'a expus pentru noi pînă și la insulte un oraș întreg, un oraș mai mult în țară el iubește și el bine-cuvîntează.

Primii v'ê rugăm, domnule Catargi asigurarea înaltelor noastre considerațiuni.

Ion Ciolac, Iorgu Hermeziu, Teodor Beldugan, Nicolae Caimacan, Ion G. Miculescu, Nicolae Boldur-Epureanu.

ULTIMA ORA

Londra, 25 Decembrie. — Dupe ziarul «Times» se începe o oare-care tensiune între Germania și Austria, care găsește că prințul de Bismarck s'a apropiat prea mult de Rusia în detrimentul intereselor austriace. D. Tisza ar veni la Viena pentru a invita pe contele Kalnoky să pue pe Germania în pozițiunea de a alege între Rusia și Austria.

Pesta, 25 Decembrie. Dupe Tagblatt din Buda-Pesta, de câtă-va vreme, se așită în oare care cercuri, în favoarea candidaturii contelui Gabriel Pejacsevici care se zice că descinde dintr'o veche dinastie bulgărească.

Berlin, 25 Decembrie. — Gazeta Crucii spune că niște rapoarte recente semnalează pregătiri în Rusia meridională, în vederea unui rebelot ce se va face la primă-vară.

DE VÂNZARE

Casele din Strada Dreapta No. 20 proprietatea d-lui Dimitrie Dobroneanu se vor vinde prin licitațiune publică înaintea Tribunalului de Ilfov. Secțiua de Notariat în ziua de 13 Decembrie curent.

THEATRUL NATIONAL — OPERA

Sân. bătă 13 Decembrie 1886. Reprezentatiune extraordinară în beneficiul d-roi FRANCES PREVOST, LUCIA de Lamermoor. Operă în 3 acte de DONIZETTI.

ATENEUL ROMAN

Măine 14 Decembrie la 8 1/2 ore seara, d. Gr. Venlura va vorbi despre *Muzica lui Wagner*.

CALENDARUL SCOOLEI PE ANUL 1887

Calendarul scoalei e portativ, de buzunar, în mărimea de 10 pe 15 cm., în legătură elegantă de pânză, format de portofoliu cu notițe, și conține pe mai bine de 300 pagine hârtie fină, materiile arătate pe contrapagină de M. Berar, profesor la școala Normala superioara și la liceul Sf. Gheorghe.

Calendarul scoalei se află de vînzare la editorii Tipografia Curții, Regale, F. Gohl Fil, București Pasajul Român, și se poate trimite franco la domiciliu, îndată ce se va primi comanda și costul (în mărci sau mandate postale).

BUN SI NU SCUMP

Prima fabrica de conserve nationale fondata la anul 1879 sub firma C. T. CHRISTOFOR LA MARINAR

Calea Victoriei, 100 vis-a-vis de Cismeaua rosie sub Jokei Club

Vinde cu urmatoarele precizii fixe:		
Mazare boabe cutia de 12 persoane	fr.	4-40
Fasole verde cutia de 12 persoane	fr.	4-40
Bame cutia de 12 persoane	fr.	4-40
Paltagele vinete cutia de 12 persoane	fr.	4-40
Dovlecei cutia de 12 persoane	fr.	4-40
Torhon cutia de 12 persoane	fr.	4-40
Mazare boabe cutia de 6 persoane		-70
Fasole cutia de 6 persoane		-70
Bame cutia de 6 persoane		-70
Paltagele vinete cutia de 6 persoane		-70
Dovlecei cutia de 6 persoane		-70
Ghiveci cutia de 6 persoane		-70

NB. Asemenia mai posed un mare depou de Vin alb de Dragasani litru 80 bani Vin negru de Necuresi litru 80 bani vechiu de 4 ani

Rog dar pe onor. onibic a nu pierde ocașiunea si a visita acest Magazin spre a se convinge de adevêr.

Cu stima C. T. CHRISTOFORU.

D-RUL A. VIANU

Dă consultațiuni pentru boale de OCHI, URECHI și SIFILITICE și fac operațiuni de hirurgie oculară.

București, Calea Văcărești No. 62 (alături cu spitalul Kenocrat) de la orele — 2 ½ după amiază.

CASA DE SCHIMB

ALEX. GR. IONESCU & B. MARCU Strada Lipscani, No. 15 bis Bucuresti, 13, 25 Decembrie

VALORI	Scadenta	Terg	lib curs
	cuponelor		mediu
FONDURI DE STAT ROMAN			
Renta rom. per. 1875	5 0/0	1 Ap 1 Oc	92
Renta rom. amortis.	5 0/0	1 Ap 1 Oc	93 1/2
Renta rom. (rur. con)	6 0/0	1 Mai 1 No	86 3/4
Oblig. de stat C. F. R.	6 0/0	1 Ian 1 Iul	—
Idem idem	5 0/0	Idem	—
Imprim. Stern 1864	7 0/0	1 Ian 1 Sep	—
Impr. Openheim 1866	8 0/0	1 Ian 1 Iul	—
Agio	—	—	17 1/2
IMPROMUTURI DE OPAȘE			
Impr. oras Bucuresti	5 0/0	1 Ian 1 Iul	76
Idem idem dip	484 5 0/0	1 Mai 1 No	83
Impr. or. B. cu prime loz. f. 20	—	—	85
VALORI DIVERSE			
Credit Foncier Rural	7 0/0	1 Ian 1 Iul	104 3/4
Idem	5		

